

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

- Ορ. ἔα τὰ μητρός· οὐδὲ σοὶ κλύειν καλόν.
- Ιφ. κυῶ· τὸ δ' ἄργος πρὸς σὲ νῦν ἀποβλέπει;
- Ορ. Μενέλαος ἄρχει· φυγάδες ἐσμὲν ἐκ πάτρας.
- Ιφ. οὐ πού νοσοῦντας θεῖος ὕβρικεν δόμους; 930
- Ορ. οὐκ, ἀλλ' Ἐρινύων δειμά μ' ἐκβάλλει χθονός. 931
- Ιφ. ἔγνωκα· μητρός <σ> οὐνεκ' ἠλάστρου θεαί. 934
- Ορ. ὣσθ' αἱματηρὰ στόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοί. 935
- Ιφ. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἠγγέλθης μανείς. 932
- Ορ. ὦφθημεν οὐ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι. 933
- Ιφ. τί γάρ ποτ' ἐς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα; 936
- Ορ. Φοίβου κελευσθεῖς θεσφάτοις ἀφικόμην.
- Ιφ. τί χρῆμα δρᾶσαι; ῥητὸν ἢ κυώμενον;
- Ορ. λέγοιμ' ἄν. ἀρχαὶ δ' αἶδε μοι πολλῶν πόνων·
ἐπεὶ τὰ μητρός ταῦθ' ἄ κυῶμεν κακὰ 940
ἐς χεῖρας ἦλθε, μεταδρομαῖς Ἐρινύων
ἠλαννόμεσθα φυγάδες, † ἔνθεν μοι πόδα
ἐς τὰς Ἀθήνας δὴ γ' † ἔπεμψε Λοξίας,
δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀνωνόμοις θεαῖς.
ἔστιν γὰρ ὁσία ψῆφος, ἣν ἄρει ποτὲ 945
Ζεὺς εἶσατ' ἔκ του δὴ χερῶν μιάσματος.
ἐλθῶν δ' ἐκεῖσε πρῶτα μὲν <μ> οὐδεὶς ξένων
ἐκὼν ἐδέξαθ' ὡς θεοῖς στυγούμενον·
οἱ δ' ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
παρέσχον, οἴκων ὄντες ἐν ταυτῶι στέγει, 950
κυγῆι δ' ἐτεκτήναντ' ἀπρόσφθεγκτόν μ', ὅπως